

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do Umowy o ekstradycji między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 181 z dnia 19 lipca 2003 r.)

(Polskie wydanie specjalne, rozdział 19, tom 6, s. 161)

Na stronach 161–167 tekst umowy zastępuje się tekstem w brzmieniu:

**„POROZUMIENIE
między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o ekstradycji**

SPIS TREŚCI

Preambuła

Artykuł 1	Cel i przedmiot
Artykuł 2	Definicje
Artykuł 3	Zakres zastosowania niniejszego Porozumienia w odniesieniu do dwustronnych traktatów o ekstradycji z państwami członkowskimi
Artykuł 4	Przestępstwa stanowiące podstawę wydania
Artykuł 5	Przekazywanie i uwierzytelnianie dokumentów
Artykuł 6	Przekazywanie wniosków o tymczasowe aresztowanie
Artykuł 7	Przekazywanie dokumentów po zastosowaniu tymczasowego aresztowania
Artykuł 8	Informacje dodatkowe
Artykuł 9	Tymczasowe wydanie
Artykuł 10	Wnioski o wydanie lub przekazanie składane przez kilka państw
Artykuł 11	Uprozczone procedury ekstradycyjne
Artykuł 12	Tranzyt
Artykuł 13	Kara śmierci
Artykuł 14	Wniosek zawierający informacje podlegające szczególnej ochronie
Artykuł 15	Konsultacje
Artykuł 16	Zakres zastosowania
Artykuł 17	Stosunek do obowiązujących przepisów prawnych
Artykuł 18	Przysze dwustronne traktaty o ekstradycji z państwami członkowskimi
Artykuł 19	Wyznaczanie i powiadamianie
Artykuł 20	Terytorialny zakres stosowania
Artykuł 21	Przegląd
Artykuł 22	Wejście w życie i wypowiedzenie

Nota wyjaśniająca

UNIA EUROPEJSKA ORAZ STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI,

PRAGNĄC dalszego ułatwienia współpracy między państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Stanami Zjednoczonymi Ameryki,

PRAGNĄC zwiększyć skuteczność zwalczania przestępczości jako środka ochrony ich demokratycznych społeczeństw i wspólnych wartości,

NALEŻYCIĘ UWZGLĘDNIAJĄC prawa jednostek oraz zasadę państwa prawnego,

MAJĄC ŚWIADOMOŚĆ istniejących w ich systemach prawnych gwarancji zapewniających osobom wydanym prawo do rzetelnego procesu, łącznie z ustawowym prawem do bycia osądzonym przez bezstronny sąd powołany na mocy prawa,

PRAGNĄC zawrzeć umowę w sprawie ekstradycji sprawców czynu zabronionego,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Cel i przedmiot

Umawiające się Strony zobowiązują się, zgodnie z postanowieniami niniejszego Porozumienia, zapewnić poprawę współpracy w kontekście stosownych relacji między państwami członkowskimi a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w zakresie ekstradycji, regulujących ekstradycję sprawców czynu zabronionego.

Artykuł 2

Definicje

1. „Umawiające się Strony” oznaczają Unię Europejską oraz Stany Zjednoczone Ameryki.
2. „Państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie Unii Europejskiej.
3. „Ministerstwo Sprawiedliwości” oznacza, w odniesieniu do Stanów Zjednoczonych Ameryki, Departament Sprawiedliwości Stanów Zjednoczonych; oraz w odniesieniu do państwa członkowskiego, Ministerstwo Sprawiedliwości tego państwa, z wyjątkiem państwa członkowskiego, w którym funkcje określone w artykułach 3, 5, 6, 8 lub 12 pełni Prokurator Generalny, organ ten może zostać wyznaczony do pełnienia takiej funkcji w miejsce Ministerstwa Sprawiedliwości zgodnie z artykułem 19, chyba że Stany Zjednoczone i zainteresowane państwo członkowskie wyrażą zgodę na wyznaczenie innego organu.

Artykuł 3

Zakres zastosowania niniejszego Porozumienia w odniesieniu do dwustronnych traktatów o ekstradycji z państwami członkowskimi

1. Unia Europejska, zgodnie z Traktatem o Unii Europejskiej, oraz Stany Zjednoczone Ameryki zapewniają, że postanowienia niniejszego Porozumienia stosuje się w odniesieniu do dwustronnych traktatów o ekstradycji między państwami członkowskimi a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, obowiązującymi w chwili wejścia w życie niniejszego Porozumienia, na następujących warunkach:
 - a) artykuł 4 stosuje się w miejsce postanowień dwustronnego traktatu, zezwalających na ekstradycję wyłącznie w odniesieniu do listy konkretnych przestępstw karnych;
 - b) artykuł 5 stosuje się w miejsce postanowień dwustronnego traktatu regulujących przekazywanie, certyfikację, uwierzytelnianie lub legalizację wniosku o wydanie oraz dokumentów uzupełniających przekazywanych przez państwo wzywające;
 - c) artykuł 6 stosuje się w przypadku braku postanowień dwustronnego traktatu zezwalających na bezpośrednie przekazywanie wniosków o tymczasowe aresztowanie między Departamentem Sprawiedliwości Stanów Zjednoczonych a Ministerstwem Sprawiedliwości zainteresowanego państwa członkowskiego;
 - d) artykuł 7 stosuje się w celu uzupełnienia postanowień dwustronnego traktatu regulujących przekazywanie wniosków o wydanie;

- e) artykuł 8 stosuje się w przypadku braku postanowień dwustronnego traktatu regulujących przekazywanie informacji uzupełniających; w przypadku gdy postanowienia dwustronnego traktatu nie określają sposobu, w jaki przekazanie ma nastąpić, stosuje się również ustęp 2 tego artykułu;
 - f) artykuł 9 stosuje się w przypadku braku postanowień dwustronnego traktatu zezwalających na tymczasowe wydanie osób, wobec których prowadzone jest postępowanie lub odbywających karę w państwie wezwanym;
 - g) artykuł 10 stosuje się, o ile nie przewidziano inaczej, w miejsce, lub w przypadku braku postanowień dwustronnego traktatu odnoszących się do decyzji w sprawie kilku wniosków o wydanie tej samej osoby;
 - h) artykuł 11 stosuje się w przypadku braku postanowień dwustronnego traktatu zezwalających na odstąpienie od ekstradycji lub uproszczone procedury ekstradycyjne;
 - i) artykuł 12 stosuje się w przypadku braku postanowień dwustronnego traktatu regulujących tranzyt; w sytuacji gdy postanowienia dwustronnego traktatu nie określają procedury stosowanej przy nieprzewidzianym lądowaniu samolotu, zastosowanie ma ustęp 3 tego artykułu;
 - j) artykuł 13 może być zastosowany przez państwo wezwane w miejsce, lub w przypadku braku, postanowień dwustronnego traktatu regulujących karę śmierci;
 - k) artykuł 14 stosuje się w przypadku braku postanowień dwustronnego traktatu regulujących procedurę w przypadku wniosku zawierającego informacje podlegające szczególnej ochronie.
2. a) Unia Europejska, zgodnie z Traktatem o Unii Europejskiej, zapewnia, że każde państwo członkowskie potwierdzi w pisemnym dokumencie, zawartym między tym państwem członkowskim a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, stosowanie swojego obowiązującego dwustronnego traktatu o ekstradycji ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki, na zasadach określonych w niniejszym artykule.
 - b) Unia Europejska, zgodnie z Traktatem o Unii Europejskiej, zapewnia, że nowe państwa członkowskie przystępujące do Unii Europejskiej po wejściu w życie niniejszego Porozumienia oraz posiadające dwustronne traktaty o ekstradycji ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki, podejmują kroki określone w literze a).
 - c) Umawiające się Strony dokładają starań w celu zakończenia procesu określonego w literze b) przed zaplanowanym przystąpieniem nowego państwa członkowskiego, lub tak szybko jak jest to możliwe po przystąpieniu. Unia Europejska zawiadamia Stany Zjednoczone Ameryki o terminie przystąpienia nowych państw członkowskich.

3. Jeżeli proces określony w ustępie 2 litera b) nie zostaje zakończony przed terminem przystąpienia, postanowienia niniejszego Porozumienia stosuje się w stosunkach między nowym państwem członkowskim a Stanami Zjednoczonymi Ameryki od dnia, w którym zawiadomiły one siebie oraz Unię Europejską o zakończeniu ich wewnętrznych procedur w tym celu.

Artykuł 4

Przestępstwa stanowiące podstawę wydania

1. Przestępstwem stanowiącym podstawę wydania jest przestępstwo zagrożone karą pozbawienia wolności o maksymalnym wymiarze powyżej jednego roku lub karą surowszą na mocy przepisów prawa państwa wzywającego oraz państwa wezwanego. Przestępstwem stanowiącym podstawę wydania jest również przestępstwo, które obejmuje usiłowanie popełnienia przestępstwa, zmovę w celu popełnienia przestępstwa lub współdziałanie w popełnieniu przestępstwa objętego ekstradycją. W przypadku gdy wniosek dotyczy wykonania wyroku osoby skazanej za przestępstwo stanowiące podstawę wydania, pozostała do odbycia kara pozbawienia wolności musi wynosić co najmniej cztery miesiące.

2. Jeżeli wniosek o wydanie zostanie uwzględniony w odniesieniu do przestępstwa stanowiącego podstawę wydania, zostanie on również uwzględniony w odniesieniu do każdego innego przestępstwa określonego we wniosku, jeżeli to ostatnie przestępstwo jest zagrożone karą pozbawienia wolności w wymiarze jednego roku lub karą łagodniejszą, z zastrzeżeniem spełnienia wszystkich innych wymogów wydania.

3. Do celów niniejszego artykułu, przestępstwo jest uważane za przestępstwo stanowiące podstawę wydania:

- a) niezależnie od tego, czy prawo obowiązujące w państwie wzywającym oraz w państwie wezwanym zalicza to przestępstwo do przestępstw tego samego rodzaju lub określa to przestępstwo taką samą nazwą;
- b) niezależnie od tego, czy dane przestępstwo jest przestępstwem, co do którego prawo federalne Stanów Zjednoczonych wymaga wykazania istnienia takich okoliczności, jak przewóz międzynarodowy albo posługiwanie się pocztą lub innymi środkami wpływającymi na handel międzynarodowy lub zagraniczny, przy czym ma to znaczenie tylko dla uzasadnienia właściwości sądu federalnego Stanów Zjednoczonych; oraz
- c) w sprawach karnych odnoszących się do podatków, ceł, obrotu dewizami oraz przywozu lub wywozu towarów, niezależnie od tego czy prawo obowiązujące w państwie wzywającym oraz państwie wezwanym przewidują takie same rodzaje podatków, ceł, kontroli obrotu dewizami lub wywozu lub przywozu towarów tego samego rodzaju.

4. Jeżeli przestępstwo zostało popełnione poza terytorium państwa wzywającego, wniosek o wydanie zostanie uwzględniony, z zastrzeżeniem spełnienia pozostałych mających zastosowanie wymogów wydania, jeżeli prawo państwa wezwanego przewiduje odpowiedzialność karną za przestępstwo popełnione poza jego terytorium w podobnych okolicznościach. Jeżeli prawo państwa wezwanego nie przewiduje takiej odpowiedzialności, organy wykonujące w państwie wezwanym mogą rozstrzygnąć wniosek o wydanie według swego uznania z zastrzeżeniem spełnienia pozostałych mających zastosowanie wymogów wydania.

Artykuł 5

Przekazywanie i uwierzytelnianie dokumentów

1. Wnioski o wydanie oraz dokumenty dodatkowe są przekazywane drogą dyplomatyczną, co obejmuje przekazywanie przewidziane w artykule 7.

2. Dokumenty poświadczone lub opatrzone pieczęcią Ministerstwa Sprawiedliwości, lub ministerstwa bądź departamentu właściwego do spraw zagranicznych państwa wzywającego, zostaną dopuszczone w postępowaniu ekstradycyjnym prowadzonym na terytorium państwa wezwanego bez potrzeby ich dalszej certyfikacji, uwierzytelniania, czy innego rodzaju legalizacji.

Artykuł 6

Przekazywanie wniosków o tymczasowe aresztowanie

Wnioski o tymczasowe aresztowanie mogą być składane bezpośrednio między ministerstwami sprawiedliwości państwa wzywającego oraz państwa wezwanego, oprócz drogi dyplomatycznej. Międzynarodowa Organizacja Policji Kryminalnej (Interpol) może pośredniczyć przy przekazaniu takiego wniosku.

Artykuł 7

Przekazywanie dokumentów w następstwie aresztu tymczasowego

1. Jeżeli osoba, o której wydanie się wnosi, jest tymczasowo aresztowana w państwie wezwanym, państwo wzywające może przekazać wniosek o wydanie oraz dokumenty dodatkowe drogą dyplomatyczną zgodnie z artykułem 5 ustęp 1, przez złożenie wniosku i dokumentów w ambasadzie państwa wezwanego znajdującej się na terytorium państwa wzywającego. W takim przypadku data otrzymania takiego wniosku przez ambasadę jest uważana za datę otrzymania przez państwo wezwane w celu zachowania terminów określonych w obowiązującym traktacie o ekstradycji w celu umożliwienia kontynuowania zatrzymania osoby.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie w dniu podpisania niniejszego Porozumienia, ze względu na wydane orzeczenia w krajowym systemie prawnym mające zastosowanie w tym dniu, nie może zastosować środków określonych w ustępie 1, niniejszy artykuł nie znajduje zastosowania w stosunku do niego, dopóki to państwo członkowskie oraz Stany Zjednoczone Ameryki, w drodze wymiany not dyplomatycznych, nie uzgodnią inaczej.

Artykuł 8

Informacje dodatkowe

1. Państwo wezwane może zażądać od państwa wzywającego przekazania dodatkowych informacji w wyznaczonym przez siebie rozsądnym terminie, jeżeli uważa, że informacje dostarczone dla uzasadnienia wniosku o wydanie nie są wystarczające do spełnienia wymogów obowiązującego traktatu o ekstradycji.

2. Takie informacje dodatkowe mogą być żądane i przesyłane bezpośrednio między ministerstwami sprawiedliwości zainteresowanych państw.

Artykuł 9

Tymczasowe przekazanie

1. Jeżeli wniosek o wydanie zostanie uwzględniony w odniesieniu do osoby, wobec której toczy się postępowanie karne lub która odbywa karę na terytorium państwa wezwanego, państwo wezwane może tymczasowo przekazać osobę, o której wydanie się wnosi państwu wzywającemu w celu przeprowadzenia postępowania sądowego.

2. Tak przekazana osoba pozostanie w areszcie w państwie wzywającym i zostaje przekazana z powrotem państwu wezwanemu po zakończeniu postępowania wobec tej osoby, zgodnie z warunkami, które zostaną uzgodnione w porozumieniu zawartym pomiędzy państwem wzywającym i wezwanym. Czas spędzony w areszcie na terytorium państwa wzywającego w oczekiwaniu na przeprowadzenie postępowania sądowego w tym państwie może zostać zaliczony na poczet czasu pozostałego do odbycia w państwie wezwanym.

Artykuł 10

Wnioski o wydanie lub o przekazanie złożone przez kilka państw

1. Jeżeli państwo wezwane otrzyma wnioski od państwa wzywającego oraz od jakiegokolwiek innego państwa lub państw o wydanie tej samej osoby, za to samo lub za inne przestępstwa, właściwy organ państwa wezwanego ustala, któremu państwu, o ile w ogóle, wyda osobę.

2. Jeżeli wezwane państwo członkowskie otrzyma wniosek o wydanie od Stanów Zjednoczonych Ameryki oraz wniosek o przekazanie osoby na mocy europejskiego nakazu aresztowania w odniesieniu do tej samej osoby, za to samo lub inne przestępstwa, właściwy organ wezwanego państwa członkowskiego ustala, któremu państwu, o ile w ogóle, wyda lub przekaże osobę. W tym celu właściwym organem jest organ wykonujący wezwane państwa członkowskiego jeżeli, na mocy obowiązującego dwustronnego traktatu o ekstradycji między Stanami Zjednoczonymi a państwem członkowskim, decyzje w sprawie wyboru wniosków podejmuje ten organ; jeżeli nie jest to określone w dwustronnym traktacie o ekstradycji, właściwy organ zostaje wyznaczony przez dane państwo członkowskie zgodnie z artykułem 19.

3. Podejmując decyzję na mocy ustępu 1 i 2, państwo wezwane rozważa wszystkie istotne okoliczności, włączając w to, ale nie ograniczając się do, okoliczności określonych w obowiązującym traktacie o ekstradycji oraz, w przypadku gdy nie jest to określone, następujące okoliczności:

- a) czy wnioski zostały złożone na podstawie traktatu;
- b) miejsca popełnienia każdego przestępstwa;
- c) poszczególne interesy państw wzywających;
- d) waga przestępstw;
- e) obywatelstwo pokrzywdzonego;
- f) możliwość późniejszego wydania między państwami wzywającymi; oraz

g) porządek chronologiczny, w jakim wnioski zostały otrzymane od państw wzywających.

Artykuł 11

Uproszczone procedury ekstradycyjne

Jeżeli osoba, o której wydanie się wnosi, zgadza się na wydanie do państwa wzywającego, państwo wezwane może, zgodnie z zasadami i procedurami swojego systemu prawnego, wydać osobę najszybciej jak to możliwe bez dalszego postępowania. Zgoda osoby, o której wydanie się wnosi, może obejmować zgodę na zrzeczenie się ochrony z tytułu zasady ograniczenia ścigania.

Artykuł 12

Tranzyt

1. Państwo członkowskie może zezwolić na transport przez swoje terytorium osoby wydanej Stanom Zjednoczonym Ameryki przez państwo trzecie lub przez Stany Zjednoczone Ameryki państwu trzeciemu. Stany Zjednoczone Ameryki mogą zezwolić na transport przez swoje terytorium osoby wydanej państwu członkowskiemu przez państwo trzecie lub przez państwo członkowskie państwu trzeciemu.

2. Wniosek o tranzyt jest składany drogą dyplomatyczną lub bezpośrednio między Departamentem Sprawiedliwości Stanów Zjednoczonych oraz Ministerstwem Sprawiedliwości danego państwa członkowskiego. Kanały Interpolu mogą być także wykorzystane przy przekazywaniu takiego wniosku. Wniosek zawiera dane dotyczące przewożonej osoby oraz krótki opis stanu faktycznego sprawy. Osoba przewożona pozostaje podczas przewozu pozbawiona wolności.

3. Zezwolenie nie jest wymagane, jeżeli wykorzystuje się transport drogą powietrzną i nie jest planowane lądowanie na terytorium państwa tranzytu. W przypadku nieprzewidzianego lądowania, państwo w którym następuje nieprzewidziane lądowanie może zażądać wniosku o tranzyt zgodnie z ustępem 2. Wszystkie środki niezbędne do zapobieżenia ucieczce osoby zostają podjęte do czasu przeprowadzenia tranzytu, o ile wniosek o tranzyt wpłynie w ciągu 96 godzin od nieprzewidzianego lądowania.

Artykuł 13

Kara śmierci

W przypadku gdy przestępstwo, w odniesieniu do którego wnosi się o wydanie, jest zagrożone karą śmierci według prawa państwa wzywającego i nie jest zagrożone karą śmierci według prawa państwa wezwanego, państwo wezwane może wyrazić zgodę na wydanie pod warunkiem, że kara śmierci nie zostanie orzeczona w odniesieniu do osoby, o której wydanie się wnosi, albo, jeżeli ze względów proceduralnych taki warunek nie może zostać spełniony przez państwo wzywające, pod warunkiem, że jeżeli kara śmierci zostanie orzeczona, nie zostanie wykonana. Jeżeli państwo wzywające akceptuje wydanie z zastrzeżeniem warunków na mocy niniejszego artykułu, spełnia te warunki. Jeżeli państwo wzywające nie akceptuje warunków, wniosek o wydanie może zostać odrzucony.

Artykuł 14**Wniosek zawierający informacje podlegające szczególnej ochronie**

W przypadku gdy państwo wzywające rozważa – dla uzasadnienia wniosku o wydanie – przekazanie informacji podlegających szczególnej ochronie, może ono porozumieć się z państwem wezwanym w celu ustalenia zakresu, w jakim może ono zapewnić ochronę tych informacji. Jeżeli państwo wezwane nie może zapewnić wymaganego przez państwo wzywające sposobu ochrony tych informacji, państwo wzywające decyduje, czy pomimo to przekaże informacje.

Artykuł 15**Konsultacje**

Umawiające się Strony konsultują się odpowiednio celem najefektywniejszego wykorzystania niniejszego Porozumienia, włączając w to ułatwianie rozwiązania wszelkich sporów odnoszących się do interpretacji lub stosowania niniejszego Porozumienia.

Artykuł 16**Zakres zastosowania**

1. Niniejsze Porozumienie ma zastosowanie w sprawach o przestępstwa popełnione przed jego wejściem w życie, jak również po nim.
2. Niniejsze Porozumienie ma zastosowanie do wniosków o wydanie złożonych po jego wejściu w życie. Jednakże artykuły 4 i 9 mają zastosowanie w odniesieniu do wniosków rozpatrywanych w państwie wezwanym w chwili wejścia niniejszego Porozumienia w życie.

Artykuł 17**Stosunek do obowiązujących przepisów prawnych**

1. Niniejsze Porozumienie nie wyklucza powoływania się przez państwo wezwane na podstawy do odmowy odnoszące się do kwestii nieregulowanych niniejszym Porozumieniem, która jest dopuszczalna na mocy obowiązującego dwustronnego traktatu o ekstradycji między państwem członkowskim a Stanami Zjednoczonymi Ameryki.
2. W przypadku gdy zasady konstytucyjne lub ostateczne orzeczenia sądowe wiążące państwo wezwane mogą stanowić przeszkodę dla wypełnienia przez nie obowiązku ekstradycyjnego, a rozwiązanie tej kwestii nie jest przewidziane w niniejszym Porozumieniu lub w obowiązującym dwustronnym traktacie, odbywają się konsultacje między państwem wezwanym i wzywającym.

Artykuł 18**Przyszłe dwustronne traktaty o ekstradycji z państwami członkowskimi**

Niniejsze Porozumienie nie stanowi przeszkody dla zawierania, po jego wejściu w życie, dwustronnych umów o ekstradycji między państwem członkowskim a Stanami Zjednoczonymi Ameryki zgodnych z niniejszym Porozumieniem.

Artykuł 19**Wyznaczanie i zawiadamianie**

Unia Europejska powiadamia Stany Zjednoczone Ameryki o każdym wyznaczeniu na mocy artykułu 2 ustęp 3 oraz artykułu 10 ustęp 2, przed wymianą pisemnych dokumentów określonych w artykule 3 ustęp 2 między państwami członkowskimi a Stanami Zjednoczonymi Ameryki.

Artykuł 20**Terytorialny zakres stosowania**

1. Niniejsze Porozumienie ma zastosowanie:
 - a) do Stanów Zjednoczonych Ameryki;
 - b) w odniesieniu do Unii Europejskiej, do:
 - państw członkowskich,
 - terytoriów, za których stosunki zagraniczne odpowiedzialne jest państwo członkowskie, lub krajów, które nie są państwami członkowskimi, względem których państwo członkowskie posiada inne obowiązki związane ze stosunkami zagranicznymi, w przypadku gdy tak uzgodniono w drodze wymiany not dyplomatycznych między Umawiającymi się Stronami, i należycie potwierdzono przez właściwe państwo członkowskie.
2. Stosowanie niniejszego Porozumienia do jakiegokolwiek terytorium lub kraju, w odniesieniu do których dokonano rozszerzenia zgodnie z ustępem 1 litera b), może zostać wypowiedziane przez każdą z Umawiających się Stron przez pisemne powiadomienie drugiej Umawiającej się Strony drogą dyplomatyczną, w przypadku gdy zostaje to należycie potwierdzone przez właściwe państwo członkowskie i Stany Zjednoczone Ameryki.

Artykuł 21**Przegląd**

Umawiające się Strony uzgadniają przeprowadzanie wspólnego przeglądu niniejszego Porozumienia w miarę potrzeby, a w żadnym wypadku nie później niż pięć lat po jego wejściu w życie. Przegląd w szczególności odnosi się do praktycznego wykonywania Porozumienia i może również obejmować kwestie takie, jak konsekwencje dalszego rozwoju Unii Europejskiej w odniesieniu do przedmiotu niniejszego Porozumienia, włączając artykuł 10.

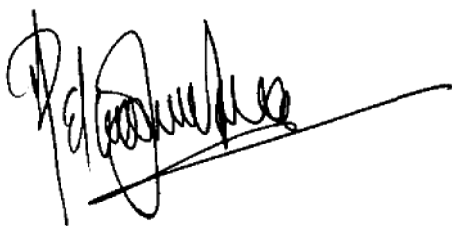
Artykuł 22**Wejście w życie i wypowiedzenie**

1. Niniejsze Porozumienie wchodzi w życie pierwszego dnia po upływie trzech miesięcy od daty wymiany między Umawiającymi się Stronami dokumentów wskazujących, że zakończone zostały wewnętrzne procedury w tym celu. Dokumenty te wskazują również, że zakończono czynności określone w artykule 3 ustęp 2.
2. Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejsze Porozumienie w dowolnym czasie przez pisemne powiadomienie drugiej Strony, a takie wypowiedzenie staje się skuteczne po upływie sześciu miesięcy od daty otrzymania takiego powiadomienia.

Na dowód czego niżej podpisani pełnomocnicy podpisali niniejsze Porozumienie.

Sporządzono w Waszyngtonie, dnia dwudziestego piątego czerwca dwa tysiące trzeciego roku w dwóch egzemplarzach w języku duńskim, niderlandzkim, angielskim, fińskim, francuskim, niemieckim, greckim, włoskim, portugalskim, hiszpańskim, szwedzkim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne.

Por la Unión Europea
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Per l'Unione europea
Voor de Europese Unie
Pela União Europeia
Euroopan unionin puolesta
På Europeiska unionens vägnar

Por los Estados Unidos de América
For Amerikas Forenede Stater
Für die Vereinigten Staaten von Amerika
Για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αερικής
For the United States of America
Pour les États-Unis d'Amérique
Per gli Stati Uniti d'America
Voor de Verenigde Staten van Amerika
Pelos Estados Unidos da América
Amerikan yhdysvaltojen puolesta
På Amerikas förenta staters vägnar

Nota wyjaśniająca w sprawie Porozumienia między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o ekstradycji

Niniejsza nota wyjaśniająca odzwierciedla ustalenia odnoszące się do zastosowania niektórych postanowień Porozumienia o ekstradycji między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki (zwanego dalej „Porozumieniem”) uzgodnione między Umawiającymi się Stronami.

W sprawie artykułu 10

Artykuł 10 nie ma na celu naruszania zobowiązań Państw Stron Statutu Rzymskiego Międzynarodowego Trybunału Karnego ani nie narusza praw Stanów Zjednoczonych Ameryki, niebędących stroną, w odniesieniu do Międzynarodowego Trybunału Karnego.

W sprawie artykułu 18

Artykuł 18 przewiduje, że Porozumienie nie stanowi przeszkody dla zawierania, po jego wejściu w życie, dwustronnych umów o ekstradycji między państwem członkowskim a Stanami Zjednoczonymi Ameryki zgodnych z Porozumieniem.

Jeżeli jakiegokolwiek środki określone w Porozumieniu stwarzają trudności operacyjne dla jednego lub większej liczby państw członkowskich lub Stanów Zjednoczonych Ameryki, takie trudności powinny zostać w pierwszej kolejności rozwiązane, jeżeli jest to możliwe, w drodze konsultacji między zainteresowanym państwem członkowskim lub państwami członkowskimi a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, lub, jeżeli jest to właściwe, w drodze procedury konsultacyjnej określonej w niniejszym Porozumieniu. W przypadku gdy nie jest możliwe rozwiązanie takich trudności operacyjnych wyłącznie w drodze konsultacji, zgodne z Porozumieniem byłoby, w odniesieniu do przyszłych dwustronnych umów między państwem członkowskim lub państwami członkowskimi a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, wprowadzenie operacyjnie wykonalnego mechanizmu alternatywnego, który osiągałby cele poszczególnych postanowień, w odniesieniu do których powstały trudności.”
